

Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Z Á V Ě R č. 1

k důsledkům realizace usnesení vlády č. 135 ze dne 6. února 1958 a usnesení vlády č. 256 ze dne 14. března 1958

Etická komise konstatuje, že v důsledku přijetí usnesení vlády č. 135 ze dne 6. února 1958 a usnesení vlády č. 256 ze dne 14. března 1958, jejichž účelem bylo „očistit státní a hospodářský aparát od všech politicky nespolehlivých živlů a zabránit tomu, aby se nedostaly na jiná důležitá místa, byly na základě politických prověrek a čistek postiženy tisíce lidí, a to zejména propuštěním nebo nuceným opuštěním státního, resp. veřejného a hospodářského sektoru.

Sama skutečnost, že žadatel o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu dle § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, byl obětí politických prověrek a čistek ve státním, resp. veřejném a hospodářském sektoru v souvislosti s usnesením vlády č. 135 ze dne 6. února 1958 a usnesením vlády č. 256 ze dne 14. března 1958 nebo byl v jejich důsledku postižen, však nenaplnuje znaky odboje a odporu proti komunismu v jednotlivých jeho formách dle § 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Etická komise přesto v souladu s preambulí zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, v níž Parlament České republiky vyslovil „hlubokou lítost nad nevinnými oběťmi komunistického režimu“, vyjadřuje lítost nad tím, že komunistický režim poškodil tisíce lidí, kteří by nepochybně za jiných společenských a právních poměrů mohli dosáhnout významných úspěchů ve svém profesním a jiném uplatnění, což se vinou tehdejší situace nemohlo stát.

(Rozhodnutí Etické komise ČR z 11. 6. 2012, č.j. 8792/2012-EKO)

Z odůvodnění:

Jako obiter dictum Etická komise uvádí, že komunistický režim od svého uchopení se moci, a v některých případech i před ním, opakovaně uskutečňoval čistky v řadách osob, které

se podílely jak na veřejném životě, tak na řízení hospodářství. Ve vztahu k žadateli je patrné, že byl obětí jednou z těchto čistek, konkrétně z realizace usnesení vlády č. 256/1958, jejímž účelem bylo „očistit státní a hospodářský aparát od všech politicky nespolehlivých živlů a zabránit tomu, aby se nedostaly na jiná důležitá místa“. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že by žadatel vykonával jinou (další) činnost, která by naplňovala znaky § 3 zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, nezbylo než v souladu s preambulí zákona č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, v níž Parlament České republiky vyslovil „hlubokou lítost nad nevinnými oběťmi komunistického režimu“, vyjádřit lítost nad tím, že komunistický režim poškodil účastníka řízení, který by nepochybně za jiných společenských a právních poměrů mohl dosáhnout významných úspěchů ve svém profesním uplatnění, což se vinou tehdejší situace nemohlo stát; nebylo však možné žádosti účastníka řízení vyhovět.